

20 Ιουνίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

COMPAGNIE NATIONALE AIR FRANCE,

Αιτητές,

· · · · · ν.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 939/87)

Δήμοι — “Κερδοφόρα επιχείρηση” — “Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985 (Ν.111/85), άρθρο 104(1) — Κατά πόσο η διαφήμιση υπηρεσιών και πώληση αεροπορικών εισιτηρίων από αντιπρόσωπο θεωρείται κερδοφόρα επιχείρηση του αντιπροσωπευμένου εν τη εννοία του εν λόγω άρθρου — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα — Αναφορά στην νομολογία. 5

Γενικές Αρχές του Διοικητικού Δικαίου — Δέουσα έρευνα — Δήμοι — Φορολογία για “κερδοφόρα επιχείρηση” — Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985 (Ν.111/85), άρθρο 104(1) — Πλατιά τα κριτήρια ταξινομήσεως — Δεν αφορούν ύψος εισοδήματος. 10

Το μοναδικό ερώτημα στην υπόθεση αυτήν είναι κατά πόσο η Αιτούσα αεροπορική εταιρεία, που δεν διατηρεί γραφείο στην Λευκωσία, υπόκειται σε φορολογία βάσει του πιο πάνω άρθρου του περί Δήμων Νόμου, εν όψει του γεγονότος ότι οι υπηρεσίες της διαφημίζονται και εισιτήρια πωλούνται στην Λευκωσία μέσω αντιπροσώπων της. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, απεφάσισε: 20

1. Ουσιαστικός σκοπός του εν λόγω άρθρου είναι να προνοήσει

3 Α.Α.Δ. *Compagnie Nat. Air. France v. Δήμου Λ/σίας*

για τη φορολογίαάν κάθε προσώπου ή εταιρείας, που άμεσα ή έμμεσα διεξάγει επιχείρηση μέσα στα Δημοτικά όρια της πόλης. Οι φορολογούμενοι ευεργετούνται από τις υπηρεσίες του Δήμου.

5

2. Συνεπώς οι Αιτητές είχαν υποχρέωση να εξασφαλίσουν άδεια άσκησης επαγγέλματος (άρθρο 105) και αφού παρέλειψαν να το κάμουν οι καθ'ων η Αίτηση είχαν εξουσία να καθορίσουν τα "... καταβλητέα δικαιώματα.." (άρθρο 106).

10

3. Πρόκειται για φορολογία, που καθορίζεται με πλατειά κριτήρια. Στην συγκεκριμένη περίπτωση η Αιτούσα δεν ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι η έρευνα ήταν ανεπαρκής.

15

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

The American Export Lines Inc. v. The Mayor, Deputy Mayor, Councillors and Townsmen of Larnaca 19 C.L.R. 206,

25

The Chairman and Members of the Municipal Corporation and Townsmen of Nicosia v. Rologis Co. Ltd. (1963) 2 C.L.R. 90,

Voyias v. Republic (1974) 3 C.L.R. 390,

PASYDY and Others v. M'ty Nicosia (1978) 3 C.L.R. 117.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της επιβολής επαγγελματικού φόρου από το Δήμο Λευκωσίας στους καθ'ων η αίτηση για το 1987.

35

Κ. Χρυσοστομίδης, για τους Αιτητές.

Κ. Μιχαηλίδης, για τον Καθ'ου η αίτηση.

40

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Το επίδικο θέμα είναι η εγκυρότητα του επαγγελματικού φόρου που επιβλήθηκε στην αιτήτρια εταιρεία για τη διεξαγωγή κερδοφόρας

επιχείρησης στη Λευκωσία το 1987. Η απόφαση εξαρτάται από την απάντηση που θα δοθεί στα πιο κάτω ερωτήματα:

(Α) Κατά πόσο η διαφήμιση των υπηρεσιών τους και η πώληση αεροπορικών εισιτηρίων των αιτητών από τρίτους, συγκεκριμένα τα Τουριστικά Γραφεία AMATHUS NAVIGATION συνιστούσε τη διεξαγωγή κερδοφόρου επιχείρησης βάσει των προνοιών του άρθρου 104(1) του Περί Δήμων Νόμου, 1985 (Ν.111/85). Αν η απάντηση είναι θετική το δεύτερο ερώτημα που εγείρεται αφορά - 5
10

(Β) Την επάρκεια της έρευνας του Δήμου Λευκωσίας και την αιτιολόγηση της απόφασης με την οποία ο επαγγελματικός φόρος που είχε επιβληθεί καθορίστηκε σε ΛΚ 106. 15

Οι αιτητές είναι Γαλλική εταιρεία αεροπορικών μεταφορών. Είναι εγγεγραμμένη ως υπεράκτια εταιρεία στην Κύπρο, βάσει του άρθρου 347 του Περί Εταιρειών Νόμου - Κεφ. 113, και διατηρεί γραφεία στον αερολιμένα Λάρνακας, απ' όπου προφανώς συντονίζονται οι επιχειρηματικές της δραστηριότητες στην Κύπρο. Στη Λευκωσία αντιπροσωπεύεται από την AMATHUS NAVIGATION, εταιρεία ναυτιλιακών και αεροπορικών πρακτόρων. Εκτός από την αιτήτρια εταιρεία, η AMATHUS NAVIGATION αντιπροσωπεύει και άλλες αεροπορικές εταιρείες. Οι υπηρεσίες που προσφέρονται από την AMATHUS NAVIGATION περιλαμβάνουν τη διαφήμιση των υπηρεσιών της AIR FRANCE, την παροχή πληροφοριών για αφίξεις και αναχωρήσεις, και την έκδοση εισιτηρίων. 20
25

Στην υπόθεση *The American Export Lines Inc. v. The Mayor, Deputy Mayor, Councillors and Townsmen of Larnaca* 19 C.L.R. 206) αποφασίστηκε με βάση το άρθρο 159 της τότε νομοθεσίας περί Δήμων, που αντιστοιχεί με το άρθρο 104 της υφιστάμενης νομοθεσίας, ότι η εταιρεία AMERICAN EXPORT LINES INC" διεξήγαγε κερδοφόρα επιχείρηση στη Λάρνακα παρά το γεγονός ότι τα πλοία της προσήγγιζαν το λιμάνι της πόλης περιοδικά και για μικρά χρονικά διαστήματα, δε διατηρούσε γραφείο στην πόλη και αντιπροσωπευόταν από την εταιρεία MANTOVANI, εταιρεία ναυτιλιακών πρακτόρων που αντιπροσώπευαν, όπως και η AMATHUS, αριθμό μεταφορικών εταιρειών. Στην απόφαση υποδεικνύεται ότι ο νόμος δε θέτει ως προϋπόθεση, για την επιβολή φορολογίας, να είναι ο 30
35
40

φορολογούμενος είτε κάτοικος της πόλης είτε να διατηρεί δικό του γραφείο ή να επιδιέχεται σε επιχειρηματικές δραστηριότητες, μόνιμα. Αρκεί να ασκεί κερδοφόρα επιχείρηση για το χρονικό διάστημα που προβλέπει ο νόμος - προηγουμένως επτά, και
 5 τώρα δεκαπέντε μέρες - (άρθρο 104(1)(β) του Ν. 111/85). Η κατοχή άδειας για τη διεξαγωγή κερδοφόρας επιχείρησης στα δημοτικά όρια μιας πόλης δεν απαλλάσσει το φορολογούμενο από την υποχρέωση να εξασφαλίσει άδεια από το Δήμο οποιασδήποτε άλλης πόλης μέσα στα δημοτικά όρια του οποίου διεξάγει
 10 επιχείρηση για χρονική περίοδο που υπερβαίνει τις δεκαπέντε μέρες.

Τέλος, επισημαίνεται στην υπόθεση *The American Export Lines Inc.* ανωτέρω, ότι ο όρος “διεξαγωγή επιχείρησης”
 15 (carrying-on business) δεν πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις των φορολογικών νόμων οι οποίες προσδιορίζουν επακριβώς τη σημασία του όρου για τους σκοπούς εκείνης της νομοθεσίας.

20 Στη μεταγενέστερη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου *The Chairman and Members of the Municipal Corporation and Townsmen of Nicosia v. Rologis Co. Ltd.* (1963) 2 C.L.R. 90, επαναβεβαιώθηκε για τους σκοπούς επιβολής επαγγελματικού φόρου, βάσει της περί Δήμων νομοθεσίας, ότι η διεξαγωγή
 25 επιχειρήσεως μέσω αντιπροσώπου ή, ακόμα ακριβέστερα στα πλαίσια των γεγονότων της υπόθεσης εκείνης, η εργοδότηση αντιπροσώπου για τη διεξαγωγή των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του φορολογουμένου συνιστά άσκηση επιχείρησης η οποία καθιστά τον επιχειρηματία υποκείμενο στην πληρωμή
 30 επαγγελματικού φόρου. Η απόφαση του αγγλικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *Smith v. Anderson* (15 Ch. D. 258) θεωρήθηκε καθοδηγητική ως προς το τι συνιστά την άσκηση κερδοφόρας επιχείρησης: “Anything which occupies the time and attention and labour of a man, for the purpose of profit, is business”. Η
 35 απάντηση στο ερώτημα κατά πόσο η AIR FRANCE διεξήγαγε επιχείρηση στη Λευκωσία με βάση αυτό τον ορισμό, δεν μπορεί παρά να είναι καταφατική. Ο αριθμός των εισιτηρίων τα οποία επωλούντο, η διαφήμιση των υπηρεσιών τους και η επάρκεια των πληροφοριών που εδίδοντο για τις αεροπορικές πτήσεις, αναμφίβολα απασχολούσαν τους αιτητές με στόχο την επιτυ-
 40 χέστερη και πλέον κερδοφόρα διεξαγωγή της επιχείρησής τους. Τα γεγονότα της υπόθεσης αυτής δεν μπορούν να διαχωρι-

στούν από εκείνα της *American Export Line Inc.* ούτε είναι δυνατό να γίνει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των δύο υποθέσεων. Τα γεγονότα είναι όμοια και οι αρχές δικαίου που διέπουν τις νομικές τους συνέπειες οι ίδιες.

5

Περαιτέρω συμφωνώ με την προσέγγιση του Δικαστηρίου στην *American Export Lines Inc.* Ουσιαστικός σκοπός των σχετικών διατάξεων του περί Δήμων Νόμου είναι να προνοήσουν για τη φορολογία κάθε προσώπου ή εταιρείας οι οποίοι άμεσα ή έμμεσα διεξάγουν επιχείρηση μέσα στα δημοτικά όρια της πόλης. Οι φορολογούμενοι ευεργετούνται από τις υπηρεσίες του Δήμου. Η φιλοσοφία της νομοθεσίας, όπως υποδεικνύει ο Δικαστής Χατζηναστασίου στην υπόθεση *Ioannis C. Voyias v. Republic* (1974) 3 C.L.R. 390, 401 είναι να εξασφαλίσει τη συνεισφορά εκείνων που ευεργετούνται από τις υπηρεσίες. Όπως αναφέρεται στην απόφαση του πρώην Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδη *PASYDY and Others v. M'ty Nicosia* (1978) 3 C.L.R. 117, 136 ο επαγγελματικός φόρος έχει, εκτός από τα χαρακτηριστικά της φορολογίας, και εκείνα του τέλους επειδή σε κάποιο βαθμό συσχετίζεται και με τις υπηρεσίες που προσφέρονται για την ευχερή και απρόσκοπτη άσκηση επαγγέλματος ή επιχείρησης.

10

15

20

Καταλήγω ότι οι αιτητές είχαν υποχρέωση να εξασφαλίσουν άδεια άσκησης επαγγέλματος για το κρινόμενο έτος 1987 βάσει των διατάξεων του άρθρου 105. Παρέλειψαν να εξασφαλίσουν την αναγκαία άδεια, επομένως οι καθ'ων η αίτηση είχαν δικαίωμα βάσει του άρθρου 106 του Ν. 111/85, να καθορίσουν "... τα καταβλητέα υπό του τοιούτου προσώπου δικαιώματα..." Πρέπει επομένως να απαντηθεί και το δεύτερο ερώτημα για την επίλυση της επίδικης διαφοράς. Τα κριτήρια με βάση τα οποία καθορίζεται ο επαγγελματικός φόρος είναι διαφορετικά από εκείνα τα οποία ισχύουν για το φόρο εισοδήματος. Δε συναρτάται η φορολογία με το ύψος των κερδών της επιχείρησης ούτε και παρέχεται ευχέρεια προσδιορισμού τους. Η φορολογία προσδιορίζεται με βάση πλατιά κριτήρια τα οποία μπορεί να αναφέρονται σε κατηγορίες επαγγελματιών ή επιχειρήσεων. Στην περίπτωση αεροπορικών επιχειρήσεων το ανώτατο όριο καθορίστηκε σε χίλιες λίρες. Από τα στοιχεία που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου - Τεκμήρια 1(α), (β) και (γ) - και τα Τεκμήρια 3, 4 και 5, προκύπτει ότι η έρευνα είχε περιστραφεί γύρω από τα δρομολόγια των εταιρειών και γενικότερα τον κύκλο της επιχειρη-

25

30

35

40

ματικής τους δραστηριότητας. Επίσης αποφασίστηκε ότι σε σύγκριση με το 1986 ο επαγγελματικός φόρος θα αυξανόταν κατά 6 περίπου τοις εκατόν χωρίς το ποσοστό αυτό να υιοθετηθεί ως σταθερός συντελεστής αύξησης για κάθε περίπτωση.

5

Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων που έχουν τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν έχω πεισθεί ότι η έρευνα η οποία έγινε είναι ανεπαρκής ή ότι η φορολογία που έχει επιβληθεί είναι αυθαίρετη. Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση βεβαιώνεται στο σύνολό της βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

10

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*